ऋतुपात्रेण मरुत्वतीयग्रहणमुपयामगृहीतोऽसि मरुतां त्वौजसऽइति (७. ३६) ॥३॥ प्रतिप्रस्थाता हविर्धानं प्रविश्य द्वितीयेन ऋ॰ण द्रोणकलशात्पूतभृतो वा मरु॰णं करोति ।

अध्वर्युमनु जुहोति सशस्त्रे त्वानुपूर्व्ययोगात् ॥४॥ तुशब्दः पक्षव्यावृत्तौ · स॰स्त्रऽएव मरुत्वतीयेऽध॰नु प्रतिप्रस्थाता जु॰ति न प्रथममनु · एवं मन्त्राणामानुपू॰गो भवति आ॰र्व्यं क्रमः क्रमेण योगो भवति नेतरथा पूर्वं हि मरुत्वन्तं वृषभमित्यस्य (७. ३६) सशस्त्रमरुत्वतीयग्रहणमन्त्रस्य पाठः ततः परं मरुतां त्वौजसऽइत्यस्य (७. ३६) ।

तृतीयश्रुतेश्च ॥५॥ अस्य हि तृतीयत्वं श्रूयते उपया॰जसऽइति तृतीयं ग्रहं गृह्णातीति (४. ३. ३. १४) द्वितीये च प्रयुज्यमाने तृतीयश्रुतिर्बाध्यते · तस्मात्सशस्त्रऽएव मरुत्वतीये हुते इमं तृतीयं तमनु जुहोति ।

वशिना मरुत्वतीयग्रहणं मरुत्वन्तमिति (७. ३६) ॥६॥ प्रथमं मरुत्वतीयं वषट्कारानुवषट्कारयोर्हुत्वा शेषमन्यस्मै प्रदाय हविर्धानं प्रविश्य अध्वर्युः व॰ना रिक्तेन ऋतुपात्रेण शुक्रात्पूतभृतो वा मरु॰हणं करोति · ग्रहणानन्तरं प्रदक्षिणावृत्तीतरथावृत्ती तत एष ते योनिरिति सादनम् · ततः पूर्वमरुत्वतीयशेषस्य होत्रा सह भक्षणम् · इदमिन्द्राय मरुत्वतऽइति मरुत्वतीयानां त्यागाः ।

निर्हृते पात्रे होता शꣳसति ॥७॥ मरुत्वतीयभक्षणानन्तरमृतुपात्रे सदसो निष्काशिते होता शस्त्रं शं॰ति · पात्रनिर्हरणं प्रक्षालनार्थम् · ततश्च मार्जालीये प्रक्षाल्य पुनः खरे सादनीयम् । ननु पूर्वं स्तोत्रं पश्चाच्छस्त्रमिति सर्वत्र सत्यम् माध्यन्दिनेन पवमानेन गतस्तोत्रमिति ज्ञापनाय हो॰सतीत्युक्तम् ततश्चात्राध्वर्युर्होत्रे प्रतिगृणाति · प्रतिगरार्थ एवायमुपदेशः ।

जनिष्ठा उग्र इत्येतस्यां (३३. ६४) मदामोदैवेति प्रतिगरः सकृत् ॥८॥ अस्मिन्होत्रा शस्यमाने शस्त्रे जनि॰तस्यामृचि (ऋक्॰ १०. ७३. १) शस्यमानायां मोदामोदैवेत्येवं सकृदेकवारं प्र॰रः · मुख्यत्वान्मध्यावसाने प्रतिगरोऽयम् ।

तत्स्थाने विकृतौ ॥९॥ जनिष्ठा उग्र इत्यस्या ऋचः स्थाने यया[1] ऋचा

---

१) ? यायंड्या A. pr. m. याड्या sec. m.